

[Boligministeren.]

modtager herved en betydelig stimulans, som ikke kommer det øvrige byggeri til gode.

Den hidtidige støtte efter boligloven til nybyggeriet ændres helt, idet de hidtidige driftstilskud afløses dels af den boligsikringsordning, som jeg har omtalt, dels af en rentesikring for det sociale nybyggeri til nedbringelse af dettes renteudgifter. Ordningen kommer til at gå ud på, at der i en periode på 6 år gives dækning for ejendommens udgifter til prioritetsforrentning ud over, hvad der svarer til en rente på 6,5 pct. Efter denne periode aftrappes rentestøtten over 3 år. Støtten bliver i øvrigt overflødig, hvis markedsrenten allerede i overgangsperioden kommer ned på støtterentens niveau.

Ordningen skal give mulighed for et socialt byggeri af et omfang på 12.000 lejligheder årlig.

Når ordningen er gennemført fra den 1. april 1967, vil såvel bevilling af driftstilskud som ydelse af allerede bevilgede driftstilskud falde væk. Støtten bliver herefter som nævnt givet efter boligsikringsordningen og renteordningen.

For det almenyttige byggeri, der omfattes af lovforslaget om driftslån, vil de nye bestemmelsers gennemførelse ske efter tilsvarende regler, som skal have finansiell virkning fra den 1. oktober 1965. Lovforslaget om driftslån bortfalder således med forliget.

Jeg opfatter den nye renteordning som et meget væsentligt, vigtigt og gavnligt led i forliget. Vi kan nu bedre sikre et nybyggeri af en rimelig kvalitet, og vi kan få bragt nybyggeriets leje ned med ca. 25-30 pct., hvilket er af største betydning for fastsættelsen af det niveau, som den endelige normalisering af lejen i den bestående boligmasse skal ske på.

Når ordningen begrænses til det sociale byggeri, opnår vi specielt, at ordningen virker som en håndsrækning til et byggeri, der i princippet er selvfinansierende og derfor med tiden kan komme til at hvile mere eller mindre i sig selv. Jeg tænker her på det sociale byggeris byggefondsforpligtelser, som sikrer, at opsparing gennem prioritetsafdragene kommer nybyggeriet til gode, og jeg tænker på forligets bestemmelser om indbetaling af lejeforhøjelserne i

det ældre sociale byggeri til en landsbyggefond, der skal benyttes til finansiering af nyt socialt byggeri. Landsbyggefondens betegner en aktivisering, en stærkt fremskynnet nyttiggørelse af opsparingsværdierne i det ældre sociale byggeri, og når der lægges vægt på selvfinansieringen, bliver forholdene i det sociale byggeri på en vis måde lige-stillet med det private erhvervslivs forhold.

I tilknytning til renteordningen skal jeg omtale de andre punkter i forliget, som særlig vedrører nybyggeriet.

Man er blevet enig om at gennemføre en lovgivning om licitation uden udskydningsregler. Dette vil bidrage til at fremme konkurrencen i byggeriet. I samme retning vil også den aftalte ophævelse inden 1. marts 1966 af byggereguleringen for boligbyggeri virke. Reguleringen gælder her på det sidste alene etage- og gruppebyggeri i hovedstadsområdet og på Sjælland i øvrigt, og disse bånd på byggeriet falder altså nu væk. Ligeledes frigives byggeriet af plejehjem, vuggestuer, børnehaver og fritidshjem.

Frigivelsen af plejehjem har den særlige betydning, at disse hjem aflaster den almindelige boligmasse og dermed hjælper på boligknapheden.

Endelig er det i forliget pålagt det boligpolitiske folketingsudvalg at overveje spørgsmålene om forøget grundudbud og forøget byggemodning ud over det, der allerede er gennemført ved de ændringer i byreguleringsloven, jeg omtalte før. Selv om forliget ikke nævner det, kan jeg vel tilføje, at man også må se på forøget bymodning, nemlig hele forsyningen af de nye områder med veje, trafiklinjer, skoler, bycentre o. s. v. Her trænges både til mere by- og regionplanlægning og til mere kapital, og jeg kan i denne forbindelse nævne, at finansudvalget just har tiltrådt en ansøgning om godt 14 mill. kr. til hjælp for kommunerne ved planlægning af de nye byer i Køgebugtområdet.

I forliget indgår en aftale om, at de lovforslag, som forligets gennemførelse nødvendiggør, i videst muligt omfang vil blive søgt udarbejdet med henblik på, at de kan fremsættes og søges gennemført i folketinget i indeværende folketingsår. Lejeloven udløber den 31. marts 1967, og også den gældende lov om boligbyggeri skal revideres i folketingsåret 1966-67. Det er derfor natur-